

Kristallen den fina

Gammal Mariavisa

Arr.: Gunnar Eriksson

S
1. Kri - stal - len den fi - na som so - len månd', ski - na som
om jag än fo - re till värl - de - nes än - de så

A

T
Min vän.
Min vän min vän. *sim.*

B
Mm ...

stjär - nor - na blän - ka i skyn. Jag kän - ner en flick - a i
ro - par mitt hjär - ta till dig och om jag än fo - re till

1. Tacet 2. O Kris - te, du som

Min vän.
Min vän min vän. Min vän min vän.

För att de olika ingående sångerna ska tydliggöras bör stämmorna placeras i rummet på ett sådant sätt att altar respektive tenorer klart skiljs från sopraner och basar. – Sopranstämman kan sjungas solistiskt de första 8 takterna (till "Min vän"). – Dirigeras enklast i 3/4-takt.

dyg - den den fi - na, en flick - a i den - na här byn. Min
 värl - de - nes än - de så ro - par mitt hjär - ta till dig. Till

lju - - - set är, dig kan ej
 vän. Min

Min vän min vän Världens

ro - par mitt hjär - ta till

vän, min vän och älskogs blomma, ack om vi kunde till -
 dig min vän

mör - ker kom - - - ma när.

Fräl - sa - re kom här. Re - na jung -

cresc. *dim.*
 dig. Ro - par till

sam - mans kom - ma och jag vo - re vän - nen din (S2) och du all - ra kä - res - tan
 Vi skå - da upp i tron på dig,
 - frun mo - der är, ty en börd så un - der - lig,
 dig. Ro - par till dig, ro -

min, (S1, S2) du ä - de - la ros och för - gyl - lan - de skrin. 2. Och
 när so - lens ljus för - döl - jer sig.
 Her - re Je - su, höv - des dig.
 - par till dig, ro - - - par till dig.